

INTERVIEW

**“IK KAN HIER LEKKER MIJN
GANG GAAN.”****FRED SIMON THOMAS**

Vrijwilliger Fred Simon Thomas zit sinds mei vorig jaar in de groengroep van Fort Maarsseveen. “Mijn vrouw tipte mij over de vacature. Ik zat in de gezondheidszorg, vlak voor mijn pensioen, en toen ik stopte zocht ik bewust naar iets heel anders. Ik ben graag buiten en heb het altijd leuk gevonden om met mijn handen te werken. Kunst en cultuur spreken me aan en ik wilde graag nieuwe mensen ontmoeten. Dus ik vond de vacature wel aantrekkelijk. Vóór mijn kennismaking met Marcel, die de werkzaamheden op het buitenterrein coördineert, werd ik hartelijk ontvangen door twee fortwachters, die aangaven dat er hier veel mogelijk is en dat er niets moet. Ik voelde me meteen thuis.

Nu maai ik hier regelmatig het gras bij het horecaterras. Het dichtgegroeide parkeerterrein heb ik weer opengemaakt, mede uit oogpunt van veiligheid. Maar mijn hoofdtaak is wel het korthouden van de bramen die hier welig tieren. We proberen de meidoornhaag weer vrij te maken, omdat die van historische betekenis is. Dat is voor een deel gelukt, maar bramen zijn heel hardnekkig en er zit veel werk in om ook de haag langs de fortgracht te herstellen.

Met een aantal andere forten werken we mee aan het project Bijenlinie om het terrein bijvriendelijk te maken. Ook dat vraagt veel onderhoud, soms meer dan we aankunnen. Want de groengroep bestaat op dit moment slechts uit twee personen. Alleen bij NLdoet en de Natuurwerkdag worden we ondersteund door andere vrijwilligers. Helaas werden we een tijd gehinderd door een gebrek aan gereedschap, maar mede door een donatie van de vrijwillige tuinmannen van Doornburgh hebben we goed materiaal kunnen kopen. Dat draagt bij aan mijn werkplezier. Ik wil graag het terrein mooi maken en resultaat van mijn werk zien.

Ik kan heerlijk mijn gang gaan en ga nooit met tegenzin hier naar toe. Ik ben er meestal op maandag. Maar ook wel eens op een ander moment als dat beter uitkomt in mijn agenda of met het weer. 's Ochtends maak ik al een lijstje in mijn hoofd van wat ik die dag wil doen. Soms ben ik er al voor we opengaan, zodat ik bezoekers niet stoort met de bosmaaier. Ik voel me verbonden met het fort, het werk en de collega's. Ik voel me gewaardeerd, bijvoorbeeld door een compliment van de fortwachters, of als Marcel me vraagt om de boel in de gaten te houden als hij op vakantie gaat. Dat de collega's vaak langer blijven voor wat extra werk of een praatje tekent de goede sfeer en het enthousiasme. Zelf pak ik ook wel eens een schilderklus mee. Gaat allemaal in goed overleg. Als ik morgen zou moeten stoppen, zou ik dat niet leuk vinden.”

Fred zoekt nieuwe collega's die niet bang zijn voor vieze handen en die het leuk vinden om fysiek bezig te zijn. Kun je een paar uur per week missen, maar wil je wel je eigen tijd indelen, kun je goed samenwerken en ben je bereid van anderen te leren? Laat het weten via het contactformulier.